

[Arbejdsministeren.]

ordre på arbejdskraft til arbejdsformidlingen i Haderslev med tiltrædelsesdato ca. 16. maj 1977. Arbejdsformidlingen anviste folk til det pågældende arbejde, men tiltrædelsesdatoen blev gentagne gange udsat. Da arbejdsformidlingen bad om at få fastsat en endelig dato, blev ordren annulleret.

På denne baggrund finder arbejdsdirektoratet det ikke umiddelbart muligt at konstatere, hvorfor tysk arbejdskraft i visse tilfælde ansættes i stedet for den danske arbejdskraft.

Arbejdsministeriet kan henholde sig til det af arbejdsdirektoratet udtalte.

Af *Inger Stilling Pedersen* (KrF) til socialministeren (4/7 77):

»Kan ministeren oplyse, hvilke kriterier der lægges til grund ved afgørelsen af, om et barn på institution betegnes som et glemte barn?«

(Spm. nr. 358).

Begrundelse.

Børn, der vokser op på institution, får ofte vanskeligheder siden hen. Det ser ud til, at der i dag kun er 100 glemte børn i Danmark på døgninstitution, men det er uklart, hvilke kriterier der er brugt for at finde frem til dette tal.

Det reelle tal er ganske givet højere, og der bør snarest muligt skaffes bedre opvækstvilkår for disse børn, eventuelt ved bortadoption eller familiepleje.

Socialminister *Eva Gredals* svar (15/7 77):

I anledning af fru Inger Stilling Pedersens spørgsmål kan jeg oplyse, at socialstyrelsen med ca. 2 års mellemrum i en årrække har opgjort det antal børn på børne- og ungdomshjem, der er forældreløse, det antal, der har været uden kontakt med forældrene i 1 år før den pågældende undersøgelse og det antal børn, der på undersøgelsestidspunktet følte sig glemte.

Undersøgelserne er hidtil blevet gennemført med samme definition af begrebet »glemthed«, da man derved har været i stand til at følge udviklingen.

Pr. 1. december 1976 er der gennemført en ny undersøgelse efter ændrede retningslinjer.

I forhold til de tidligere undersøgelser er definitionen på et glemte barn strammet, således at kun besøgskontakt med forældrene inden for det seneste år tæller med, for at et barn ikke

skal være glemte. I de tidligere undersøgelser var der tale om kontakt i bred forstand. Til gengæld er begrebet, at barnet eller den unge føler sig glemte, udeladt, idet erfaringerne fra tidligere undersøgelser har vist, at det ikke er muligt at operere med dette begreb i en undersøgelse, der er baseret på udsendelse af spørgeskemaer til et stort antal institutioner.

Til brug ved undersøgelsen har socialstyrelsen indsamlet oplysninger fra samtlige børne- og ungdomshjem om 1) antallet af forældreløse børn i institutionen og 2) antallet af børn, der i perioden 1. december 1975 til 30. november 1976 ikke havde været på besøg hos deres forældre eller havde haft besøg af forældrene på institutionen.

Undersøgelsesresultatet er ikke endeligt bearbejdet, men efter socialstyrelsens foreløbige oplysninger er antallet af glemte børn nogenlunde uændret i forhold til den foregående undersøgelse, hvor antallet var 100 børn.

Af *Karen Thurøe Hansen* (KF) til forsvarsministeren (4/7 77):

»Kan ministeren oplyse, hvor meget driften af Christiania har kostet staten og dermed skatteyderne siden den ulovlige besættelse i oktober 1971 – til el, vand, renovation, reparationer, ejendomsskatter m. v. – og hvor meget har områdets beboere indbetalt til dækning heraf?«

(Spm. nr. 359).

Begrundelse.

Flere aviser har bragt nogle mystiske og tilsyneladende bevidst vildledende meddelelser om, at christianitterne ikke kan få lov til at betale, hvad de skylder. Derfor ønskes kontante tal på bordet for, hvad den ulovlige besættelse og de ulovlige erhvervsvirksomheder i de tidligere kasernebygninger har kostet skatteyderne.

Forsvarsminister *Orla Møllers* svar (12/7 77):

Siden den ulovlige besættelse i 1971 af Bådsmadsstrædes kaserne og tilstødende militære arealer, det såkaldte Christiania, har forsvarsministeriet afholdt følgende udgifter, fordelt på de enkelte finansår, til el, vand, renovation, bygningsvedligeholdelse m. v. og til skatter og afgifter vedrørende området samt modtaget følgende indbetalinger fra Christianiabeboerne: